

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2000/C 285/01	Asia C-260/00: Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz	1
2000/C 285/02	Asia C-261/00: Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz	1
2000/C 285/03	Asia C-263/00: Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa medi Bayreuth Weihwermüller & Voigtmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz	2
2000/C 285/04	Asia C-289/00: La Corte di Appello di Genovan 21.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fincantieri – Cantieri Navali Italiani SpA ja Finmeccanica SpA vastaan asianajajat Federico Bianchi ym	2
2000/C 285/05	Asia C-290/00: Oberster Gerichtshofin (Itävalta) 27.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Johann Franz Duchon vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten	2

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2000/C 285/06	Asia C-294/00: Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshofin 13.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa, jossa kantajana on Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH ja vastaajana on Kurt Gräbner	3
2000/C 285/07	Asia C-295/00: Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	3
2000/C 285/08	Asia C-298/00 P: Italian tasavallan 3.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston yhdistetyissä asioissa T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98, Alzetta Mauro ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Italian tasavalta, 15.6.2000 antamasta tuomiosta	4
2000/C 285/09	Asia C-302/00: Euroopan yhteisöjen komission 7.8.2000 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	4
2000/C 285/10	Asia C-304/00: High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) 26.1.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Regina vastaan Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: W.H. Strawson (Farms) Ltd ja J.A. Gagg & Sons (toiminimi)	6
2000/C 285/11	Asia C-306/00: Euroopan yhteisöjen komission 9.8.2000 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	6
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2000/C 285/12	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 21 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa T-429/93, Edmond Roparsin perilliset vastaan Euroopan unionin neuvosto (Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on antanut sitoumuksen tuotantosunnan muuttamisesta – Tilan luovuttaminen)	7
2000/C 285/13	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 10 päivänä toukokuuta 2000 asiassa T-177/97, Odette Simon vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Vaatimus väliaikaisen toimihenkilön asemasta)	7
2000/C 285/14	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä kesäkuuta 2000 asiassa T-597/97, Euromin SA vastaan Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne – Polkumyynti – Tutkimatta jättäminen)	7
2000/C 285/15	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä toukokuuta 2000 asiassa T-173/99, Gilbert Elkaïm ja Philippe Mazuel vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Tutkintoihin ja kokeisiin perustuva avoin kilpailu – Kilpailuilmoituksen vastainen menettely – Hakijoiden yhdenvertainen kohtelu – Hyvän hallinnon periaate – Harkintavallan ja menettelyn väärinkäyttö)	8

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2000/C 285/16	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 5 päivänä heinäkuuta 2000 asiassa T-111/99, Ignacio Samper vastaan Euroopan parlamentti (Henkilöstö – Nimityspäätöksen kumoamisen jälkeen julkaistu uusi työpaikkailmoitus – Uran uudelleenmäärittely – Huolenpitovelvollisuus – Yksikön etu – Harkintavallan väärinkäyttö – Viransijaiseksi nimittämättä jättäminen)	8
2000/C 285/17	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 7 päivänä huhtikuuta 2000 asiassa T-326/99 R, Nancy Fern Olivieri vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Lääkkeiden markkinoille saattamista koskeva lupa – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris – Kiireellisyys – Intressivertailu)	9
2000/C 285/18	Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 17 päivänä toukokuuta 2000 asiassa T-28/00, Luis Borrego Alias vastaan Euroopan unionin alueiden komitea (Henkilöstö – Kanteen nostamisen määräaika – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	9
2000/C 285/19	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 18 päivänä huhtikuuta 2000 asioissa T-83/00 R I, T-83/00 R II, T-84/00 R ja T-85/00 R, Hänseler GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Välitoimimenettely – Markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttaminen sellaisten ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden osalta, jotka sisältävät ainetta nimeltä ”norpseudoefedrin” – Direktiivi 75/319/ETY – Täytäntöönpanon lykkääminen kunnes välitoimimenettely on saatettu päätökseen) ...	9
2000/C 285/20	Asia T-131/00: Robert Schochaertin 16.5.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	10
2000/C 285/21	Asia T-174/00: Société Biret Internationalin 28.6.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	10
2000/C 285/22	Asia T-175/00: Anthony Goldsteinin 29.6.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2000/C 285/23	Asia T-176/00: Cargill BV:n 29.6.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2000/C 285/24	Asia T-179/00: A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl:n 3.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	12
2000/C 285/25	Asia T-182/00: Marco Pannellan 11.7.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	13
2000/C 285/26	Asia T-185/00: Métropole Télévisionin (M6) 13.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 285/27	Asia T-186/00: Società Conserve Italia Soc. Coop. a.r.l:n 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	14
2000/C 285/28	Asia T-188/00: Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques'n 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2000/C 285/29	Asia T-189/00: "Invest" Import und Export GmbH ja Invest Commerce SARL:in 18.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16
2000/C 285/30	Asia T-190/00: Regione Sicilianan 21.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	16
2000/C 285/31	Asia T-191/00: Werner F. Edlingerin 25.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
2000/C 285/32	Asia T-194/00: Nuno Antas de Camposin 26.7.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	17
2000/C 285/33	Asia T-197/00: Hubert Odinin 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2000/C 285/34	Asia T-201/00: Agnes Ajourin ja 115 muun henkilön 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2000/C 285/35	Asia T-202/00: Mario Costacurtan 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2000/C 285/36	Asia T-205/00: RENCO S.p.A:n 3.8.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	19
2000/C 285/37	Asia T-206/00: Merja Hultin 4.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	20
2000/C 285/38	Yhdistettyjen asioiden T-321/94 ja T-343/94 poistaminen rekisteristä	21

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz

(Asia C-260/00)

(2000/C 285/01)

Hessisches Finanzgericht on pyytänyt 21.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Pidetäänkö yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 9021 kuuluvana ortopedisena välineenä niin kutsuttua *epX Wrist Dynamic* -rannetukea, jonka koko on M/L ja joka muodostuu 1,2 millimetriä paksusta, yksivärisestä ja kolmikerroksesta pinnasta, johon kuluu kaksi ulkokerrosta joustavasta kudoksesta ja yksi hyvin ohut poikkileikkauksessa näkymättömissä oleva välikerros muovista, kun se on ommeltu letkunmuotoiseksi, jolloin joka puolelle kulloinkin on sisäänrakennettu neljä keyvesti taivutettua noin 12 cm pitkää jousitukisauvaa ruostumattomasta materiaalista, ja pituudeltaan noin 19 cm, ylempi läpimitta noin 11 cm ja alempi läpimitta noin 9 cm, ja kun siihen on jätetty pyöreä reikä peukaloa varten?
- 2) Onko yhdistetyn nimikkeistön 90 ryhmän 1 b sekä 61 ja 62 ryhmän 2 b huomautuksessa käytetty ilmaisu "ainoastaan" sellainen, että se sallii kudoksen joustavuuden pitämisen ainoana määräävänä kriteerinä myös silloin kun tukivaikutus ei synny pelkästään yhden käyttötarkoitusta vastaavan valmistuskeinon ansiosta, vaan vähintäänkin vahvistuu muidenkin tekijöiden (tässä jousitukisauvojen) ansiosta?

Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz

(Asia C-261/00)

(2000/C 285/02)

Hessisches Finanzgericht on pyytänyt 21.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Lohmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Pidetäänkö yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 9021 kuuluvana ortopedisena välineenä niin selkätukivyötä nimeltään *epX Back Basic* -tuki, jonka koko on S ja joka on yhteenommeltu ja muodostuu etupäässä 1,5 millimetriä paksusta joustavasta tekstiilimateriaalista, jonka pituus on noin 87 cm ja leveys 23 cm ja joka suljetaan edestä tarrakiinnityksellä ja ulkoa kahdella venyväällä neuloslisänauhalla, joita voidaan vetää, jännittää ja kiinnittää tarraosalla, jolloin (selkäpuolella) keskellä on kapea sisäänommeltu muovipuikko ja selkäosassa niin sanottu pehmustetasku?
- 2) Onko yhdistetyn nimikkeistön 90 ryhmän 1 b huomautuksessa sekä 61 ja 62 ryhmän 2 b huomautuksessa käytetty ilmaisu "ainoastaan" tulkittava siten, että se sallii kudoksen joustavuuden pitämisen ainoana määräävänä kriteerinä myös silloin kun tukivaikutus vähintäänkin vahvistuu yhden käyttötarkoitusta vastaavan valmistuskeinon ansiosta erilaisten joustavien tekstiilimateriaalien työstämisen seurauksena?

Hessisches Finanzgerichtin 21.2.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Medi Bayreuth Weihermüller & Voigtmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz

(Asia C-263/00)

(2000/C 285/03)

Hessisches Finanzgericht on pyytänyt 21.2.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 28.6.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Medi Bayreuth Weihermüller & Voigtmann GmbH & Co. KG vastaan Oberfinanzdirektion Koblenz seuraaviin kysymyksiin:

- a) Pidetäänkö yhdistetyn nimikkeistön nimikkeeseen 9021 kuuluvana ortopedisena välineenä ohjaustangoin varustettuja toiminnallisia polvitukisiteitä ja tukisiteen lailla vaikuttavia toiminnallisia ortopedisia polviproteeseja, jotka on olennaisilta osin valmistettu neopreenistä ja joissa on sivuilla kaksi 30 tai 37 senttimetrin pituista alumiinitankoa (irrotettavissa) ojennusrajoituksella varustetuina monikeskisin nivelin ja jotka ovat säädettävissä kahden tarrakiinnitysnauhan avulla, jolloin kunkin tällaisen polvitukisiteen/proteesin säännönmukainen käyttö edellyttää ojennusrajoituskiiloilla varustetun nivelen yksilöllistä asentamista?
- b) Onko yhdistetyn nimikkeistön 90 ryhmän 1 b huomautuksessa sekä 61 ja 62 ryhmän 2 b huomautuksessa käytetty ilmaisua "ainoastaan" tulkittava siten, että se sallii kudoksen joustavuuden pitämisen ainoana määräävänä kriteerinä myös silloin kun tukivaikutus vahvistuu muiden materiaalien ansiosta?
- c) Mikäli kysymykseen b) vastataan myönteisesti:

Onko yleinen tulkintasääntö 3 b omiaan rajaamaan esillä olevaa kysymystä, kun muiden materiaalien synnyttämä tukivaikutus on hallitsevassa asemassa, vai mitä muita kriteereitä tässä on käytettävä?

La Corte di Appello di Genovan 21.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fincantieri – Cantieri Navali Italiani SpA ja Finmeccanica SpA vastaan asianajajat Federico Bianchi ym

(Asia C-289/00)

(2000/C 285/04)

La Corte di Appello di Genova on pyytänyt 21.6.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistui-

melta ennakkoratkaisua asiassa Fincantieri – Cantieri Navali Italiani SpA ja Finmeccanica SpA vastaan asianajajat Federico Bianchi ym. seuraavaan kysymykseen:

Onko 7.12.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3541/92⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan e alakohtaa ja 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa tulkittava siten, että Italiassa olevien luonnollisten henkilöiden (tässä tapauksessa vastapuolina olevat asianajajat), jotka vetoavat siihen, että Irakissa oleva oikeussubjekti (tässä tapauksessa Rafidain Bank) on siirtänyt saatavan pro solvendo (asianajopalkkioiden suorittamiseksi), ei ole Italiassa mahdollista vaatia, että Italiassa oleva oikeushenkilö (tässä tapauksessa Fincantieri ja Finmeccanica) velvoitettaisiin maksamaan sellaiset oikeudenkäyntikulut, jotka Italian Tuomioistuimen antamalla lainvoiman saaneella tuomiolla on määrätty korvattaviksi Irakissa olevalle oikeussubjektille (saatavan siirtäjä)?

(¹) EYVL L 361, 10.12.1992, s. 1.

Oberster Gerichtshofin (Itävalta) 27.6.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Johann Franz Duchon vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten

(Asia C-290/00)

(2000/C 285/05)

Oberster Gerichtshof (Itävalta) on pyytänyt 27.6.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 24.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Johann Franz Duchon vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- Kuuluuko sellaisen työntekijän tilanne, joka sittemmin jäsenvaltioksi liittyneen valtion kansalaisena teki ennen tämän valtion jäseneksi liittymistä palkkatyötä toisessa jäsenvaltiossa ja jolle sattui siellä työtapaturma, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasalle saatetuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83⁽²⁾ ja muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1249/92⁽³⁾, soveltamisalaan, kun kyseinen henkilö jättää työkyvyttömyyseläkehakemuksen jäsenvaltioksi liittymisen jälkeen ja työtapaturmalla voi olla oikeuden perustava vaikutus työkyvyttömyyseläkkeen saamiseksi?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus on myönteinen:

2. Onko EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohtaa (josta on tullut EY 39 artiklan 2 kohta) ja 51 artiklaa (josta on tullut EY 42 artikla), sekä asetusta N:o 1408/71 tulkittava siten, että niiden vastainen on sellainen kansallinen säännös, jonka mukaan odotusaikaa koskevaa edellytystä työkyvyn alenemaan johtaneen vakuutustapahtuman perusteella etuutta myönnettäessä ei sovelleta (Entfall der Wartezeit), jos vakuutustapahtuma on seurausta työtapaturmasta ja jos lisäksi vakuutustapahtuma on sattunut (itävaltalaisen) Allgemeines Sozialversicherungsgesetzin (yleinen sosiaalivakuutuslaki; jäljempänä ASVG) tai muun (itävaltalaisen) liittovaltion antaman lain mukaisen eläkevakuutuksen perusteella pakollisesti vakuutetulle tai (itävaltalaisen) ASVG:n 19a §:n mukaan vapaaehtoisesti vakuutetulle, jolloin kansallinen säännös ei koske muissa jäsenvaltioissa työskenneltäessä sattuneita työtapaturmia?
3. Onko EY:n perustamissopimuksen 48 artiklan 2 kohtaa (josta on tullut EY 39 artiklan 2 kohta) ja 51 artiklaa (josta on tullut EY 42 artikla) tulkittava siten, että niiden vastainen on asetuksen N:o 1408/17 9 a artikla sekä sellainen kansallinen säännös, jossa sen soveltamisalan ulkopuolelle rajataan täysin yleisellä tavalla viitekauden (Rahmenzeitraum) pidentäminen ajalla, jolta on oikeus saada eläkettä, tai se rajataan koskemaan pelkästään kyseisen jäsenvaltion lakisääteiseen tapaturmavakuutukseen perustuvaa eläkeoikeutta koskevaa tapausta?

(¹) EYVL 1971, L 149, s. 2.

(²) EYVL 1983, L 230, s. 6.

(³) EYVL 1992, L 136, s. 28.

Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshofin 13.7.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa, jossa kantajana on Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH ja vastaajana on Kurt Gräbner

(Asia C-294/00)

(2000/C 285/06)

Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshof on pyytänyt 13.7.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 31.7.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH:n ja Kurt Gräbnerin välisessä riitaasiassa seuraaviin kysymyksiin:

Onko jäsenvaltiolla edelleen, erityisesti ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä annetun direktiivin 92/51/ETY(¹) hyväksymisen jälkeen, oikeus päättää, että yksinomaan lääkärin ammattitutkinnon suorittaneet henkilöt saavat harjoittaa lääkärin ammattia sivuaavaa toimintaa, kuten parantajia koskevassa Saksan laissa (Heilpraktikergesetz, RGG I 251/1939, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna) tarkoitettua parantajan ammattia (Heilpraktiker), vai onko tämä vastoin sijoittautumisvapautta koskevaa EY 43 artiklaa (aiempi perustamissopimuksen 52 artikla) sekä palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevaa EY 50 artiklaa (aiempi perustamissopimuksen 60 artikla)?

Ovatko edellä mainittujen yhteisön oikeuden määräysten vastaisia sellaiset kansalliset säännökset, joissa terveydenhuoltolainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia ammatteja koskevaa koulutusta saavat tarjota ainoastaan tietyt laitokset ja joissa muita henkilöitä tai laitoksia kielletään tarjoamasta, välittämistä tai mainostamasta tällaista koulutusta, vaikka koulutus liittyisi vain tietyiltä osa-alueiltaan lääkärin ammatin harjoittamiseen?

(¹) EYVL 1992, L 209, s. 25.

Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-295/00)

(2000/C 285/07)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa, avustajanaan oikeudellisen osaston virkamies Bernard Mongin, sessiosoitte Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- a) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta jäsenvaltioiden väliseen meriliikenteeseen sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliseen meriliikenteeseen 22 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4055/86(¹) 1 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa Genovan, Napolin ja Triesten satamissa maitinousevilta ja laivaan nousevilta matkustajilta perittävän maksun riippumatta siitä, saavatko matkustajat toisen jäsenvaltion vai yhteisön ulkopuolisen valtion satamista tai ovatko ne matkalla niihin, vaikka kahden kotimaisen sataman välillä tapahtuvan kuljetuksen yhteydessä ei peritä tällaista maksua;

- b) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98 tekemän päätöksen,

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian lain nro 82/1963 32 §:n d kohdassa säädetään maksusta Genovan, Napolin ja Triesten satamissa maihinnousevilta ja laivaan nousevilta matkustajilta perittävän maksun riippumatta siitä, saapuvatko matkustajat toisen jäsenvaltion vai yhteisön ulkopuolisen valtion satamista tai ovatko ne matkalla niihin, vaikka kahden kotimaisen sataman välillä tapahtuvan kuljetuksen yhteydessä ei peritä tällaista maksua.

Tämä ilmeinen ero verotuskäytännössä vaikuttaa merkittävästi alan taloudellisten toimijoiden suorittamaan palvelujen vapaaseen tarjoamiseen ja on siten ilmeinen matkustajien merikuljetuspalvelujen vapauden rajoitus, joka on asetuksen (ETY) N:o 4055/86 1 artiklan 1 kohdan nojalla kielletty.

(¹) EYVL L 378, 31.12.1986, s. 1.

Italian tasavallan 3.8.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston yhdistetyissä asioissa T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98, Alzetta Mauro ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Italian tasavalta, 15.6.2000 antamasta tuomiosta

(Asia C-298/00 P)

(2000/C 285/08)

Italian tasavalta on valittanut 3.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen laajennetun jaoston yhdistetyissä asioissa T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98, Alzetta Mauro ym. vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, väliintulijana kantajan puolella Italian tasavalta, 15.6.2000 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Giacomo Aiello, prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa kokonaisuudessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa

2. toissijaisesti kumoaa saman päätöksen siltä osin kuin siinä velvoitetaan palauttamaan tuet korkoineen, ja
3. velvoittaa komission korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisenä perusteena on, että toimenpide on virheellisesti luokiteltu "uudeksi" tueksi ja että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on puutteellisesti perusteltu. Tuet, joita on annettu Friuli-Venezia Giulan alueelle ja jotka perustuvat vuosien 1981 ja 1985 lakeihin, ei voida pitää "uusina", vaikka ne onkin otettu käyttöön vasta asetuksen (ETY) N:o 1018/68⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen. Kyseisellä asetuksella kansainvälisten maanteiden tavarakuljetusten markkinat avattiin kilpailulle, sillä alaa ei tätä ennen voitu pitää vielä täysin vapaana. Nämä tuet eivät myöskään ole vaikuttaneet yhteisön sisäiseen kaupankäyntiin eivätkä ne voineet vaikuttaa kilpailuun, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antaman tuomion nämä kohdat ovat puutteellisesti perusteltuja.

Toinen peruste koskee luottamuksensuojan periaatteen ja kohtuullisuusperiaatteen loukkaamista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiossa Italialle esitetty velvollisuus periä takaisin kansainvälisille maantiekuljetuksille 1.7.1990 myönnettyt tuet on edellä mainittujen periaatteiden vastaista erityisesti siksi että komissio on aloittanut menettelyn tukien riitauttamiseksi vasta marraskuussa 1995. Päätöksen noudattaminen aiheuttaisi myös vakavia työllisyyteen ja sosiaalisiin kysymyksiin liittyviä kriisejä.

(¹) EYVL L 175, 23.7.1968, s. 13.

Euroopan yhteisöjen komission 7.8.2000 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-302/00)

(2000/C 285/09)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa

vastaan. Kantajan asiamiehet ovat oikeudellinen neuvonantaja Enrico Traversa ja oikeudellisen yksikön virkamies Christophe Giolito, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien vahvistaa,

- että Ranskan tasavalta

ei ole noudattanut muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa järjestelmän, jossa määrätään vähimmäisviitehintaa kaikille savukkeille,

ja

ei ole noudattanut direktiivin 95/59/EY 8 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan 5 kohdan, savukkeiden verojen lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/79/ETY⁽²⁾ 2 artiklan eikä EY 90 artiklan ensimmäisen kohdan tai toissijaisesti EY 90 artiklan toisen kohdan mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa järjestelmän, jossa on säädetty vaaleiden ja ruskeiden savukkeiden porrastetusta verotuksesta niin, että vaaleisiin savukkeisiin kohdistuu raskaampi vero, sekä

- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

(Vähimmäisviitehintaa)

- Direktiivin 95/59/EY 9 artiklan 1 kohdan rikkominen:

(Ranskan) Code général des impôts'n (yleinen verolaki) 572 §:ssä säädetään, että samanmerkkisinä myytävien samaan luokkaan kuuluvien tuotteiden 1 000 kappaleen hinta ei saa olla alempi kuin se hinta, jota sovelletaan tämänmerkkisenä eniten myytyyn tuotteeseen, riippumatta pakkaustavasta tai pakkaukseen sisältyvien savukkeiden määrästä, mistä seuraa, että tuotteilla on vähimmäisviitehintaa. Tällaisen vähimmäisviitehinnan määrittäminen estää samanmerkkisten savukkeiden osalta hintojen muuttamisen myytävien savukkeiden määrän mukaan (10, 20, 30 jne.) tai savukkeiden koon mukaan (normaali, "king size", "super long"). Lisäksi tällä rajoitetaan valmistajan oikeutta porrastaa samanmerkkisten tuotteiden hintoja niiden laadun tai luontaisten ominaisuuksien mukaan, kuten filterittömien tai filterillisten, keskivahvuisten, kevyiden, mentolisavukkeiden jne. mukaan. Ranskan hallitus on väärässä, kun se näyttää katsovan, että edellä mainitussa 9 artiklassa sallitaan jäsenvaltion vapaasti

puuttua asioihin milloin tahansa valmistajan hyväksyessä hinnanalennuksen. Tällä olisi mainitun valtion mukaan haitallisia vaikutuksia sekä savukemarkkinoita koskevan vapaan kilpailun kannalta että kansanterveyspoliittisen tupakoinnin vastaisen taistelun kannalta.

(Ruskeiden ja vaaleiden savukkeiden porrastettu verotus)

- Direktiivin 95/59/EY 8 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan 5 kohdan rikkominen:

(Ranskan) Code général des impôts'n 575 A §:ssä säädetään savukkeille 1 000 yksikköä kohti kulutusmaksu, joka on vaaleiden savukkeiden osalta 500 Ranskan frangia vuonna 1999 ja 530 FRF vuonna 2000 ja ruskeiden savukkeiden osalta 400 FRF vuonna 1999 ja 470 FRF vuonna 2000. Komissio voi vain onnitella itseään siitä, että Ranskan viranomaiset hyväksyvät, että yhteisön lainsäädännössä sallitaan vain yksi ainoa vähimmäisvalmistevero kaikille savukkeiden luokille ja merkeille. Kuitenkin niin kauan kuin (Ranskan) Code général des impôts 575 A §:ää ei muuteta, yhteisön lainsäädäntöä rikotaan.

- EY 90 artiklan rikkominen:

Vaaleiden ja ruskeiden savukkeiden verottamisen porrastaminen aikaansaa syrjivän verotuskohtelun sekä kansallisia tuotteita suojaavan kohtelun, koska 99 prosenttia Ranskassa myytävistä ruskeista savukkeista on kotimaista alkuperää.

On kyse EY 90 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuista samankaltaisista tuotteista, joilla on samanlainen verotusluokitus (direktiivin 95/59/EY 2 artiklan 1 kohdassa ei tehdä erottelua tältä osin) ja tulliluokitus. Se, että Ranskan viranomaisten mukaan ruskeita tupakkatuotteita myydään kaikkein edullisimmilla hinnoilla, koska markkinat eivät enää saa lisää asiakkaita ja koska näiden tuotteiden kulutus on jatkuvassa laskussa, selittää ehkä Ranskan toimet, mutta nämä selitykset eivät kyseisiin toimiin oikeuta, koska toimet johtavat syrjivään verotuskohteluun ja ovat vastoin EY 90 artiklan ensimmäistä kohtaa.

Vaikka katsottaisiinkin (quod non), että vaaleat ja ruskeat savukkeet eivät olisi EY 90 artiklassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita ja että on siis olemassa erilliset markkinat vaaleille ja ruskeille savukkeille, viimeksi mainitut kilpailisivat joka tapauksessa vaaleiden savukkeiden kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 291, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 316, s. 8.

High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) 26.1.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Regina vastaan Ministry of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: W.H. Strawson (Farms) Ltd ja J.A. Gagg & Sons (toiminimi)

(Asia C-304/00)

(2000/C 285/10)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) on pyytänyt 26.1.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 10.8.2000, Euroopan yhteisöjen tuomiopistumelta asiassa Regina vastaan Ministry of Agriculture, Fisheries and Food ex parte: W.H. Strawson (Farms) Ltd ja J.A. Gagg & Sons (toiminimi) ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Tilanteessa, jossa

- i) toimivaltainen viranomainen on tekemänsä tarkastuksen johdosta todennut, että viljelyalan tukijärjestelmän hakija on tehnyt virheen (joka ei ole tahallinen tai joka ei johdu vakavasta laiminlyönnistä) ja joka on johtanut siihen, että tukien maksamista koskevassa hakemuksessa pinta-ala on ilmoitettu liian suureksi; ja
- ii) toimivaltainen viranomainen pitää selvitettyinä, että tarkastus ja muut varmistukset ovat osoittaneet, että hakija on tehnyt samanlaisen virheen myös aikaisempina vuosina, mikä on johtanut siihen, että tukien maksamista koskevassa hakemuksessa pinta-ala on ilmoitettu liian suureksi kaikkina noina vuosina;

onko toimivaltaisen kansallisen viranomaisen vähennettävä tarkastuksessa määritettyä pinta-alaa komission asetuksen N:o 3887/9/ETY⁽¹⁾ 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jotta se voi laskea aikaisempien vuosien osalle kuuluvan tuen?

⁽¹⁾ Tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 23 päivänä joulukuuta 1992 annettu komission asetukset (EYVL L 391, 31.12.1992, s. 36).

Euroopan yhteisöjen komission 9.8.2000 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-306/00)

(2000/C 285/11)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.8.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies Chr. Van der Hauwaert ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin 77/99/ETY ja direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta jautettuun lihaan, lihavalmisteisiin ja tiettyihin muihin eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavien sääntöjen osalta 16 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen 97/76/EY⁽¹⁾ noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä
- velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja EY 10 artiklan ensimmäisen kohdan sitovuuden takia jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka ovat tarpeen niille osoitettujen direktiivien noudattamiseksi, ja niiden on tehtävä näin ennen näissä direktiiveissä säädettyjen määräaikaisten päättymistä. Direktiivin 97/76/EY 4 artiklassa säädetty määräaika päättyi 1.1.1999 ilman, että Alankomaat olisi Regeling keuring en handelsverkeer vleesproducten 1993 – nimisen säädöksen lisäksi antanut muita direktiivin noudattamisen edellyttämiä säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 10, s. 25.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa T-429/93, Edmond Roparsin perilliset vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾*(Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Maito – Lisämaksu – Viitemäärä – Tuottaja, joka on antanut sitoumuksen tuotantosuunnan muuttamisesta – Tilan luovuttaminen)*

(2000/C 285/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-429/93, Madeleine Amélie Le Goff, kotipaikka Plounevezel (Ranska), Liliane Ropars, kotipaikka Rouziers-de-Touraine (Ranska), Jacqueline Ropars, kotipaikka Gleize (Ranska), Marie-Christine Ropars, kotipaikka Guerlesquin (Ranska), Gisèle Ropars, kotipaikka Morlaix (Ranska), Madeleine Ropars, kotipaikka Glomel (Ranska), Louise Ropars, kotipaikka Saint Laurent-du-Maroni (Ranskan Guyana), Joseph Ropars, kotipaikka Laniscat (Ranska), Edmond Roparsin perillisinä, edustajinaan asianajajat C. Larzul ja F. Buffet, sittemmin A. Delanoé, Rennes, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto A. May, 398 route d'Esch, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään A. M. Colaert), jossa kantajat vaativat EY:n perustamissopimuksen 178 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan (joista on tullut EY 235 artikla ja EY 288 artiklan toinen kohta) nojalla korvausta Edmond Roparsille siitä aiheutuneesta vahingosta, että hän ei voinut myydä maitoa asetuksen (ETY) N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun maksun soveltamista maito- ja maitotuotealalla koskevista yleisistä säännöistä 31 päivänä maaliskuuta 1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 857/84 (EYVL L 90, s. 13), sellaisena kuin se on täydennettynä asetuksen N:o 804/68 5 c artiklassa tarkoitetun lisämaksun yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 16 päivänä toukokuuta 1984 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1371/84 (EYVL L 132, s. 11), soveltamisen seurauksena, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (yhden tuomarin kokoonpano: tuomari R. M. Moura Ramos), kirjaaja: hallintovirkkamies J. Palacio González, on 21.6.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Asian ratkaisemisen lykkäämistä koskeva vaatimus hylätään.
- 2) Kanne hylätään.
- 3) Kantajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 217, 20.8.1991.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

10 päivänä toukokuuta 2000

asiassa T-177/97, Odette Simon vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Henkilöstö – Vaatimus väliaikaisen toimihenkilön asemasta)*

(2000/C 285/13)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-177/97, Odette Simon, kotipaikka Luxemburg, edustajinaan asianajajat J.-N. Louis, T. Demaseure ja F. Parmentier, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire, 2–4 rue Beck, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valsesia ja J. Currall), jossa vaaditaan kumottavaksi komission päätös, jolla kantajan vaatimus saada hallinnollinen asemansa vahvistettua ja hänelle aineettomasta vahingosta suoritettava 1 euron symbolinen korvaus, hylättiin, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa (yhden tuomarin kokoonpano), tuomari M. Vilaras, kirjaaja: hallintovirkkamies J. Palacio, on 10.5.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 252, 16.8.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä kesäkuuta 2000

asiassa T-597/97, Euromin SA vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾*(Kumoamiskanne – Polkumyynti – Tutkimatta jättäminen)*

(2000/C 285/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Asiassa T-597/97, Euromin SA, kotipaikka Geneve (Sveitsi), edustajinaan aluksi asianajajat D. Horovitz, J. Bäverbrant, G. Vandersanden ja N. Stockwell, Bryssel ja solicitor N. Robson, sittemmin asianajajat Horovitz, Vandersanden ja Stockwell sekä solicitor E. Pitt ja solicitor S. Sheppard, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Société de gestion fiduciaire SARL, 2–4 rue

Beck, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään S. Marquardt, H.-J. Rabe ja G. Berrisch), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään V. Kreuzschitz ja N. Khan), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa lopullisen polkumyynitullin käyttönotosta Puolasta ja Venäjältä peräisin olevan muokkaamattoman, seostamattoman sinkin tuonnissa ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 22 päivänä syyskuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1931/97 (EYVL L 272, s. 1), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger sekä tuomarit K. Lenaerts, V. Tiili, J. Azizi ja P. Mengozzi, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 20.6.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 72, 7.3.1998.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä toukokuuta 2000

asiassa T-173/99, Gilbert Elkaïm ja Philippe Mazuel vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö – Tutkintoihin ja kokeisiin perustuva avoin kilpailu – Kilpailuilmoituksen vastainen menettely – Hakijoiden yhdenvertainen kohtelu – Hyvän hallinnon periaate – Harkintavallan ja menettelyn väärinkäyttö)

(2000/C 285/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-173/99, Gilbert Elkaïm, kotipaikka Pariisi, ja Philippe Mazuel, Euroopan yhteisöjen komission oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja N. Ravailhe, Bryssel, 6 rue Hydraulique, Bryssel, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valsesia ja F. Clotuche-Duvieusart), jossa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toisaalta kumoaa avoimen kilpailun KOM/A/15/98, kilpailuun liittyvät soveltuviin hakijoiden luettelot ja näiden luetteloiden perusteella mahdollisesti tehdyt palvelukseenotot ja toisaalta määrää komission järjestämään uuden kilpailun, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, toimien yhden tuomarin ko-

oonpanossa: tuomari K. Lenaerts, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 25.5.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä heinäkuuta 2000

asiassa T-111/99, Ignacio Samper vastaan Euroopan parlamentti (¹)

(Henkilöstö – Nimityspäätöksen kumoamisen jälkeen julkaistu uusi työpaikkailmoitus – Uran uudelleenmäärittely – Huolenpitovelvollisuus – Yksikön etu – Harkintavallan väärinkäyttö – Viransijaiseksi nimittämättä jättäminen)

(2000/C 285/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-111/99, Ignacio Samper, Euroopan parlamentin virkamies, kotipaikka Madrid, edustajanaan asianajaja E. Boigelot, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim, vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään H. von Herten ja J. Sant'Anna), jossa kantaja vaatii kumoamaan avoimia työpaikkoja koskevan ilmoituksen nro 8675, joka liittyi Madridin tiedotustoimistossa avoimena olevan osastopäällikön toimen täyttämiseen, ja tällä ilmoituksella aloitetun avoimen toimen täyttämisen menettelyn (toimen täyttäminen toisiin tehtäviin siirtämällä tai ylennyksellä), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit R. M. Moura Ramos ja P. Mengozzi, kirjaaja: H. Jung, on 5.7.2000 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Parlamentti velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.*

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**

7 päivänä huhtikuuta 2000

**asiassa T-326/99 R, Nancy Fern Olivieri vastaan Euroopan
yhteisöjen komissio**

**(Välitoimimenettely – Lääkkeiden markkinoille saattamista
koskeva lupa – Tutkittavaksi ottaminen – Fumus boni juris
– Kiireellisyys – Intressivertailu)**

(2000/C 285/17)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-326/99 R, Nancy Fern Olivieri, kotipaikka Toronto (Kanada), edustajanaan barristerit P. Sands ja J. Marks sekä solicitor R. Stein, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Nathan & Noesen, 18 rue des Glacis, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään R. Wainwright ja H. Støvlbæk), jota tukee Apotex Europe Ltd, kotipaikka Leeds (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat P. Bogaert ja M. Le Berre, Bryssel, asianajaja S. Fries, Baden-Württemberg, ja solicitor G. Castle, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Lutgen, 1 rue Jean-Pierre Brasseur, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan lykkäämään 25.8.1999 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanoa, jossa annetaan markkinoille saattamista koskeva lupa ihmisten käyttöön tarkoitetulle lääkkeelle "Ferriprox" (EYVL C 270, s. 2), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 7.4.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Välitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

**ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS**

17 päivänä toukokuuta 2000

**asiassa T-28/00, Luis Borrego Alias vastaan Euroopan
unionin alueiden komitea⁽¹⁾**

**(Henkilöstö – Kanteen nostamisen määräaika – Tutkittavaksi
ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)**

(2000/C 285/18)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-28/00, Luis Borrego Alias, kotipaikka Bryssel, edustajinaan asianajajat J. N. Louis, G. F. Parmentier ja V. Peere, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Société de Gestion Fiduciaire, 2–4 rue Beck, vastaan Euroopan unionin alueiden komitea,

jossa kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien kumoaa kilpailun CdR B/01/98 valintalautakunnan tekemän päätöksen olla hyväksymättä kantajaa tässä kilpailussa järjestettyihin kokeisiin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit M. Vilaras ja N. Forwood; kirjaaja: H. Jung, on antanut 17.5.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 122, 29.4.2000.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

18 päivänä huhtikuuta 2000

**asioissa T-83/00 R I, T-83/00 R II, T-84/00 R ja T-85/00 R, Hänseler GmbH ym. vastaan Euroopan yhteisöjen
komissio**

(Välitoimimenettely – Markkinoille saattamista koskevan luvan peruuttaminen sellaisten ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden osalta, jotka sisältävät ainetta nimeltä "norpseudoefedrin" – Direktiivi 75/319/ETY – Täytäntöönpanon lykkääminen kunnes välitoimimenettely on saatettu päätökseen)

(2000/C 285/19)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asioissa T-83/00 R I, T-83/00 R II, T-84/00 R ja T-85/00 R, Hänseler GmbH, kotipaikka Konstanz (Saksa), kantajana asiassa T-83/00 R I, Schuck GmbH, kotipaikka Schwaig (Saksa), kantajana asiassa T-83/00 R II, Laboratório Roussel, Ltda, kotipaikka Mem Martins (Portugali), kantajana asiassa T-84/00 R ja T-85/00 R, Laboratoires Roussel Diamant SARL, kotipaikka Puteaux (Ranska), kantajana asiassa T-84/00 R, Roussel Iberica SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), kantajana asiassa T-85/00 R, edustajinaan asianajaja B. Sträter, Bonn, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Bonn & Schmidt, 7 Val Sainte Croix, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, (edustajinaan H. Støvlbæk ja B. Wägenbauer), jossa vaaditaan sen komission 9.3.2000 tekemän päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä, joka koski aineita "clobenzorex", "fenbutrazat", "fenproporex", "mazindol", "mefenorex", "norpseudoefedrin", "Phenmetrazin" ja "Propylhexedrin" (C(2000) 608), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti on antanut 18.4.2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) Väli-toimimenne-telyt päättävien määräysten antamiseen asti lykätään komission 9.3.2000 tekemää päätöstä, joka koski aineita "clobenzorex", "fenbutrazat", "fenproporex", "mazindol", "mefenorex", "norpseudoefedrin", "Phenmetrazin" ja "Propylhexedrin" sisältävien, ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden markkinoille saattamista koskevien lupien peruuttamista (C(2000) 608).

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Robert Schochaertin 16.5.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-131/00)

(2000/C 285/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Robert Schochaert, kotipaikka Bryssel, on nostanut 16.5.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Jean A. Martin, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa se evää kantajan ylennyksen palkkaluokkaan B1, sekä vahvistaa, että kantajan tulee saada taannehtivasti vuoden 1999 ylennyskiirrokselta ylennys tähän palkkaluokkaan kuukauden kuluessa päätöksen antamisesta 5 000 Belgian frangin päiväsakon uhalla.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja toteaa ensinnäkin, että se, ettei häntä ole hyväksytty palkkaluokkaan B1 ylennettäväksi ehdotettujen virkamiesten luetteloon, perustuu virheelliseen tosiseikkaan eli siihen, että on katsottu, että kantajan vuodesta 1998 lukien hoitamatt tehtävät eivät sisällä sellaisten vastuutehtävien hoitamista, jotka oikeuttavat ylennykseen kuten on kyse toisten ylennystä hakeneiden hakijoiden osalta. Tältä osin kantaja vetoaa siihen, että hänen vuodesta 1998 lukien hoitamansa tehtävät ja nimenomaan hylkypäätöksen tekemishetkellä hoitamansa tehtävät vastaavat tosiasiallisesti ja oikeudellisesti palkkaluokan B1 perustehtäviä.

Toiseksi kantaja arvioi, että häneltä evätty ylennys palkkaluokkaan B1 16 perättäisen vuoden aikana, vaikka hänen tasonsa on luokiteltu arviointikertomuksissa "erityisen korkeaksi" ja jopa "poikkeuksellisen korkeaksi", selittyy ainoastaan sillä, että tietyt tahot ovat häntä kohtaan erittäin vihamielisiä.

Société Biret Internationalin 28.6.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-174/00)

(2000/C 285/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Société Biret International, kotipaikka Pariisi, on nostanut 28.6.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Stéphane Rodrigues, Pariisi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa Euroopan yhteisön vastuun Biret International -nimisen yhtiön konkurssin aloittamisessa
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston maksamaan Biret Internationalille vahingonkorvauksena 87 006 000 Ranskan frangia
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Ranskan oikeuden mukaan perustettu, tällä hetkellä konkurssissa oleva yhtiö, jonka toimialana on eri elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden, erityisesti lihan, kauppa, ja se vaatii korvausta siitä vahingosta, jonka se väittää kärsineensä sen takia, että naudanlihan, erityisesti amerikkalaista alkuperää olevan, maahantuonti yhteisöön on kielletty. Yksi tämän yhtiön osaomistajista lähes 34 prosentin omistusosuudellaan on Cargill USA -niminen yhtiö.

Tästä tuontikiellosta päätettiin kantajan mukaan tiettyjen hormonaalista vaikutusta omaavien aineiden käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 7 päivänä maaliskuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 88/146/ETY⁽¹⁾ ja terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tuonnissa kolmansista maista 31 päivänä joulukuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/462/ETY⁽²⁾ perusteella. Nämä kaksi direktiiviä on korvattu tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/22/EY⁽³⁾.

Kantaja väittää tältä osin, että koska sekä yhteisön lainsäädäntö että kansallinen lainsäädäntö eivät ole muuttuneet kieltojen poistamisen suuntaan tai joustavamman järjestelmän suuntaan, kantajan suunnittelema liiketoiminnan määrä ei ole voinut toteutua.

Kantaja väittää ensinnäkin, että näillä kahdella edellä mainitulla direktiivillä on loukattu luottamuksensuojan periaatetta. Kantaja on nimittäin perustellusti voinut odottaa, että kyseiset hormonit kielletään vain väliaikaisesti siksi aikaa, kun asianmukaisella tieteellisellä arvioinnilla osoitetaan, ovatko ne vaarallisia ihmisten terveydelle vai eivät, ja että direktiivissä 88/146/ETY säädettyjen poikkeusten ala astetta laajenisi ja muuttuisi koskemaan sellaisia eläimiä, joita se aikoi tuoda yhteisöön Yhdysvalloista.

Kantaja väittää myös, että Maailman kauppajärjestön perustamissopimuksia olisi rikottu. Tältä osin kantaja väittää, että Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelin on todennut Euroopan unionin rikkoneen terveys- ja kasvisuojelumääräyksiä koskevaa sopimusta (SPS-sopimusta), kun se antoi direktiivit 81/692/ETY, 88/146/ETY ja 96/22/ETY.

(¹) EYVL L 70, 16.3.1988, s. 16.

(²) EYVL L 302, 31.12.1972, s. 28.

(³) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.

Anthony Goldsteinin 29.6.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-175/00)

(2000/C 285/22)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

Anthony Goldstein on nostanut 29.6.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on solicitor Raymond St John Murphy, Merriman White, Lontoo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- vahvistaa, että komissio on EY 232 artiklassa tarkoitetulla tavalla laiminlyönyt päätöksen tekemisen, koska se ei ole antanut päätöstä kantajan komissiossa 10.8.1993 nostamaan valitukseen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että komissio ei ole ryhtynyt toimiin erään valituksen osalta, joka koskee General Medical Councilin (GMC), joka sääntelee lääketieteellisten ammattien harjoittamista Ison-Britannian alueella, väitettyjä kilpailua rajoittavia käytäntöjä.

Elokuussa 1993 kantaja, joka on yhteisössä tunnustettu reumatologian erikoislääkäri, teki neuvoston asetuksen N:o 17 3 artiklan 2 kohdan nojalla komissiolle hakemuksen sen selvittämiseksi, oliko GMC rikkonut ETY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaa.

Perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samanlaiset kuin mitä asiassa T-286/97 Goldstein v. komissio (¹) on esitetty. Kantajan mukaan EY 232 artiklassa säädetty edellytykset ovat täyttyneet, koska on kulunut 80 kuukautta siitä, kun kantaja 20.9.1995 esitti huomautuksensa komission 9.2.1995 päiväystä kirjeestä neuvoston asetuksen N:o 99/63 6 artiklan mukaisesti.

(¹) EYVL EY C 7, 10.1.1998, s. 25.

Cargill BV:n 29.6.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-176/00)

(2000/C 285/23)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö Cargill BV, kotipaikka Amsterdam, on nostanut 29.6.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat H. J. Bronkhorst ja L. H. van Lennep, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto M. Loesch, rue Carlo Hemmer 4.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kantajalle osoitetun, 24.2.2000 tehdyn komission päätöksen 1 artiklan 2 kohdan
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission on riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdassa määrännyt, että tuontitullien peruuttaminen ei tietyn summan osalta ole perusteltua.

Kantajan kanne perustuu seuraaviin perusteisiin

- a) puolustautumisoikeuksien rikkominen

- b) tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1854/89, 13 artiklan rikkominen ja vastaavasti yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (jäljempänä tullikoodeksi) 239 artiklan rikkominen ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (jäljempänä soveltamisasetus) 905–909 artiklan rikkomisen, koska lakia on sovellettu väärin
- c) EY:n perustamissopimuksen 253 artiklassa määrätyn perusteluvollisuuden rikkominen
- d) suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen.

Cargill oli alun perin maissia jalostava yritys. Lopputuotteena oli glukoosi. Vehnän alhaisen hinnan takia ja parantuneiden jalostusmenetelmien ansiosta myös vehnän jalostaminen glukoosiksi on tullut ajan myötä kannattavaksi. Tuotantoprosessin viimeisessä vaiheessa kummankin raaka-aineen osalta käytetään erotuksetta samoja laitteita.

Cargill toi maissia maahan sisäisen jalostuksen järjestelmän mukaisesti eikä se maksanut maahantuoduista määristä mitään tuontimaksuja. Sen oli toisaalta vietävä jalostettu tuote ilman tukea maasta 6 kuukauden sisällä maahantuonnista.

Toimivaltainen alankomaalainen viranomainen määräsi kantajan maksettavaksi tullin ja esitti, että siltä osin kuin glukoosia valmistetaan maissista ja vehnästä koostuvasta tavaroiden seoksesta, vehnän käyttäminen siinä ei ollut sallittua vastaavilla tavaroilla korvaamista koskevien säännösten perusteella (asetuksen (ETY) N:o 2228/91 9 artikla, soveltamisasetuksen 569 artikla ja maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 27 artiklan kolmas kohta).

Komissio katsoo päätöksessään, että nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa kyse on asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklassa ja tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitetuista erityisolosuhteista. Perusteluina se esittää, että Cargill on noudattanut kaikkia aiemmin mainittujen tullisäännösten sisäistä jalostusta koskevia sääntöjä. Riidanalainen tuotantoprosessi on kaiken lisäksi niissä Euroopan tärkeilysteollisuuden yrityksissä, jotka käyttävät sekä maissa että vehnää glukoosin raaka-aineena, tavanomaisen menetelmä.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, että tuontitullit voidaan peruuttaa tällaisen erityisolosuhteen perusteella ai-noastaan silloin, jos asianomaisen ei voida osoittaa syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

Komission mukaan niistä asiakirjoista, jotka se on saanut Alankomaiden viranomaisilta, ilmenee, että Cargill ei ole syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn. Cargill on tässä tapauksessa kylläkin menetellyt huolimattomasti.

Cargillin mukaan kyse ei myöskään ole huolimattomuudesta, sillä sen lupa sisäiseen jalostukseen mahdollisti myös vastaavilla tavaroilla korvaamisen.

Lisäksi Cargill on aiemmin jo useaan otteeseen kääntynyt Alankomaiden toimivaltaisten viranomaisten puoleen saadakseen selvytyden siihen, oliko se soveltanut sisäistä jalostusta ja vastaavilla tavaroilla korvaamista koskevia säännöksiä oikein vai ei. Cargillia ei voida pitää vastuussa siitä, että kansalliset viranomaiset ovat erehtyneet, ja sitä paitsi kyseessä on asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklassa ja tullikoodeksin 239 artiklassa tarkoitettu erityisolosuhte.

A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl:n 3.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-179/00)

(2000/C 285/24)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl on nostanut 3.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat Denis Waelbroeck ja Dirk Brinckman, asianajotoimisto Liedekerke Simeon Wessing Houthoff, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen, jolla komissio hylkäsi kantajan pyynnön saada käyttää liikemerkkiään OPTRUMA-nimisen lääkevalmisteen pakkauksen sisällä alueella,
- toteaa toissijaisesti lisäksi EY 241 artiklan nojalla, että yhteisön hyväksymät Euroopan komission ohjeet ihmiskäyttöön tarkoitettujen lääkevalmisteiden pakkauksissa annettavista tiedoista (European Commission Guideline on Packaging Information of medical products for human use) ovat lainvastaiset siltä osin kuin niiden voitaisiin katsoa sisältävän kiellon, joka estää paikallista edustajaa tai lisenssinsaaajaa käyttämästä liikemerkkiään,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan tämän oikeudenkäynnin kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on OPTRUMA-nimellä markkinoidun lääkevalmisteen lisenssinsaaja ja paikallinen edustaja. Tämä valmiste merkittiin rekisteriin noudattaen neuvoston asetuksessa N:o 2309/93⁽¹⁾ säädettyä yhteisön keskitettyä lupamenettelyä.

Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan komission päätöksen, jolla kiellettiin kantajan liike-merkin käyttö lääkevalmisteen ulomman päällyksen niin sanotulla ”sinisellä alueella”.

Tämä ”sininen alue” on kehystetty alue, joka on tarkoitettu sellaisten erityisten tietojen merkitsemistä varten, joita jäsenvaltiot voivat vaatia annettaviksi pakkauksessa direktiivin 92/27/ETY⁽²⁾ 5 artiklan 2 kohdassa säädetyllä tavalla.

Kumoamista vaaditaan seuraavilla perusteilla:

- riidanalaisen päätöksen tekemiseksi tarpeellisen oikeudellisen perustan puuttuminen sovellettavasta yhteisön säännöstöstä;
- lainvastainen puuttuminen kantajan omistusoikeuteen siinä määrin kuin liikemerkki kuuluu perustamissopimuksen mukaisen omaisuudensuojan piiriin;
- syrjintäkiellon periaatteen rikkominen;
- komission kantajassa herättämien oikeutettujen odotusten tyhjiksi tekeminen;
- asianmukaisten perustelujen puuttuminen;
- suhteellisuusperiaatteen loukkaaminen ja kantajan elinkeinovapauden loukkaaminen;
- laiminlyönti noudattaa direktiivin 92/27/ETY 10 artiklan 3 kohdassa säädettyä 90 päivän määräaika.

Kantaja väittää lisäksi, että pakkauksessa annettavia tietoja koskevat ohjeet, jotka komissio on laatinut pakkausmerkintöjä koskevien vaatimusten selventämiseksi, eivät ole oikeudellisesti sitovia. Mikäli näitä ohjeita kuitenkin pidettäisiin sitovina, se vetoaa niiden lainvastaisuuteen EY 241 artiklan nojalla, koska komissiolla ei ollut toimivaltaa hyväksyä säännöstä, jolla rikotaan perusoikeuksiin kuuluvaa omaisuudensuojaa.

(1) Ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön luvananto- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkearviointiviraston perustamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetukset (ETY) N:o 2309/93 (EYVL 1993, L 214, s. 1).

(2) Ihmisille tarkoitettujen lääkkeiden merkinnöistä ja pakkausselosteista 31 päivänä maaliskuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/27/ETY (EYVL 1992, L 113, s. 8).

Marco Pannellan 11.7.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-182/00)

(2000/C 285/25)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Marco Pannella, on nostanut 11.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Piero A. M. Ferrari, Rooma, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Alain Lorang, 51 rue Albert 1er.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- ottaa kanteen tutkittavaksi
- kumoaa kvestorien kollegion 17.4.2000 tekemän päätöksen nro 303663
- velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kumottavaksi Euroopan parlamentin kvestorien kollegion 17.4.2000 tekemän päätöksen nro 303663, jolla hylättiin parlamentin jäsenten kulukorvauksia ja lisiä koskevan säännöksen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kantajan selvitys niistä syistä, joiden vuoksi hän oli ollut poissa parlamentin istunnosta tammikuussa 2000. Kantaja ilmoitti syyksi sen, että hänen oli oltava läsnä rikosoikeudenkäynnin istunnossa, johon hänet oli haastettu.

Vaativustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- Edellä mainittua 28 artiklan 2 kohtaa on tulkittu väärin, koska säännöksen tarkoitus on, että parlamentin jäsen, joka ei ole voinut osallistua parlamentin istuntoon itsestään riippumattomista syistä, ei kärsisi vahinkoa. Esillä olevassa asiassa voidaan konkreettisesti katsoa, että kategoriaan ”painavat perhesyyt” kuuluvat kaikki sellaiset tilanteet, joissa ei kohtuudella voida edellyttää, että asianomainen tavalliseen tapaan jatkaa toimintaansa.
- Kantajan puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska oikeudenkäyntimenettelyssä asianomaisella on oikeus henkilökohtaisesti osallistua asian käsittelyyn.

Métropole Télévisionin (M6) 13.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-185/00)

(2000/C 285/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Métropole Télévision (M 6), kotipaikka Neuilly/Seine (Ranska) on nostanut 13.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Didier Théophile, Pariisi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 10.5.2000 tekemän päätöksen 2000/400/EY kokonaisuudessaan (asia IV/32.150 Eurovisio),
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission 20.5.2000 tekemän päätöksen, jossa komissio totesi, ettei EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohtaa eikä ETA-sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaa sovelleta tiettyihin Euroopan yleisradioliiton (EBU) sopimuksiin, jotka koskevat urheilukilpailujen televisiointioikeuksien saamista, urheilulähetysten vaihtamista Eurovisio-järjestelmän kautta ja kolmannen osapuolen oikeutta Eurovision urheiluoikeuksien saamiseen⁽¹⁾. Päätös annettiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-528/93, T-542/93, T-543/93 ja T-546/93, Métropole Télévision ym. v. komissio, 11.7.1996 antaman tuomion johdosta, jolla tuomioistuin kumosi komission 11.6.1993 tekemän poikkeuspäätöksen.

Kantaja moittii komissiota ensinnäkin siitä, että komissio on väittänyt – vastoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen edellä mainitussa tuomiossaan toteamaa – että komission 11.6.1993 tekemä päätös ei sisältänyt EBU:n jäseneksi liittymisen kriteereitä. Jos lähtökohdaksi otetaan tämä periaate, ne uudet kriteerit, jotka EBU on ottanut käyttöön ensimmäisen tuomioistuimen tuomion antamisen jälkeen, on virheellisesti jätetty päätöksen soveltamisalan ulkopuolelle.

Lisäksi kantaja väittää, että EBU:n jäseneksi liittymisen edellytykset ovat ilmeisen selvästi kilpailua rajoittavia. Se moittii

komissiota siitä, että tämä on lainvastaisesti saanut riidanalaisen päätöksen vaikuttamaan taannehtivasti. Komissio on kantajan mukaan myöntänyt vapautuksen Eurovisio-oikeuksien alilisenssijärjestelmälle, vaikka se on selvästi syrjivä. Lopuksi kantaja väittää, että komissio on riidanalaisen päätöksen tehdessään syylistynyt harkintavallan väärinkäyttöön.

⁽¹⁾ EYVL L 151, s. 18.

Società Conserve Italia Soc. Coop. a.r.l:n 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-186/00)

(2000/C 285/27)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Società Conserve Italia Soc. Coop. a.r.l., kotipaikka S. Lazzaro di Savena (Italia), on nostanut 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Marina Averani, Andrea Pisaneschi ja Stefano Zunarelli, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Charles Turk, 13 B avenue Guillaume.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa EY 230 artiklan toisen kohdan nojalla komission 3.5.2000 tekemän päätöksen K(2000) 1099
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne kohdistuu komission 3.5.2000 tekemään päätökseen K(2000) 1099, joka on annettu tiedoksi 9.5.2000 ja jolla ”perutaan EMOTRin ohjausosastosta komission 28.10.1991 tekemällä päätöksellä nro K(91)2255/6 hyväksymän toimintaohjelman nro 91.C.T.I.T.01 hankkeelle nro 9 (tuensaajana Massalombarda Colombani S.p.A) myönnetty tuki ja alennetaan tämän toimintaohjelman osalta jäljellä olevan tuen määrää”.

Tältä osin on huomattava, että yhtä vuotta sitä ennen kuin kantaja osti Massalombarda Colombanin, tämä yhtiö oli ollut valtiovarainministeriön ja komission yhdessä toteuttaman tutkinnan kohteena edellä todetun EMOTR-hankkeen täytäntönpäytäntöpanosta. Tässä tutkinnassa ilmeni joitakin epäselvyyksiä. Seuraavana vuonna (edelleenkin ennen kuin Conserve Italia teki yritysoston) havaittiin lisää epäselvyyksiä. Näiden vuonna 1994 todennettujen epäselvyyksien johdosta vastaaja päätti vuonna 1997 peruuttaa yhden neljästä tutkitusta ohjelmasta (joka koski Massalombardan tuotantolaitoksen kehittämistä).

Kanteen kohteena olevalla päätöksellä komissio on nyttemmin peruuttanut tuen hankkeelle nro 9.

Kantaja korostaa sitä, että nyt kyseessä olevat seikat eivät johtuneet kantajan menettelystä tai sen toimista, ja että vasta Massalombardan ostamisen ja ostamista seuranneen fuusion jälkeen kantaja on nyttemmin joutunut komission vastapuoleksi. Kyseinen hanke oli tämän edeltäjäyhtiön hanke, jonka kanssa kantajalla ei ollut mitään tekemistä. Kuitenkin seikat, jotka koskevat Massalombardan EMOTR-hankkeita, vaarantavat Conserve Italian investoinnit, ottaen huomioon että Conserve Italia ei voi saada maksupalautusta eikä korvauksia myyjältä.

Väitteidensä tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- epäselvyydet komission asiakirjoissa
- komissio on rikkonut rakennerahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88⁽¹⁾ 24 artiklan 2 kohtaa seuraavilla kahdella tavalla:
  - a) Havaitut epäselvyydet ovat täysin merkityksettömiä siltä osin kuin kysymys on niiden edellytysten noudattamisesta, jotka koskevat töiden aloittamisajankohtaa, ja joka tapauksessa komissio on tehnyt päätöksensä sellaisten asiakirjojen nojalla, joilla ei asiassa ole merkitystä, ja antamatta merkitystä tärkeämmille ja luotettavammille näyttöä koskeneille selvityksille, jotka olivat sen käytettävissä.
  - b) Havaittuaan vakavuudeltaan pelkästään ”epäselvyyksien” tasoisia sääntöjenvastaisuuksia komissio on peruuttanut tuen, vaikka sen olisi pitänyt vain mahdollisesti alentaa tukea.

- perustamissopimuksen rikkominen ottaen huomioon kanteen kohteena olevan päätöksen perustelujen ristiriitaisuus.

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1988, s. 1.

Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques'n 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-188/00)

(2000/C 285/28)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques (Bryssel), on nostanut 14.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Denis Waelbroeck ja Mats Johnsson asianajotoimistosta Liedekerke, Siméon, Wessing & Houthoff, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission kirjeessään Saksan hallitukselle asiassa N 406/99 20.3.2000 tekemän päätöksen SG(2000)D/102503, jolla hyväksyttiin valtiontuki Delon Filament GmbH -nimiselle yritykselle,
- siinä tapauksessa, että se katsoo päätöksen olevan sopu-soinnussa synteettikuituteollisuudelle myönnettävää tukea koskevan säännösten kanssa vaadittavan kapasiteetin vähentämisen osalta, toteaa tämän säännösten lainvastaiseksi EY 241 artiklan nojalla, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä komissio totesi Saksan viranomaisien Delon Filament GmbH -nimiselle yritykselle antaman valtiontuen EY:n perustamissopimuksen mukaiseksi. Tuki on tarkoitettu Rudolstadtissa Thüringenissä (Saksa) olevan teollisuuslaitoksen polyamidikuitutuotantoa koskevien investointien rahoittamiseen.

Kantaja on keinokuitujen tuottajien edustaja. Se vaatii päätöksen kumoamista seuraavien perusteiden:

- Komissio ei ole selventänyt, miten se päätyi päätöksessä mainittuihin kapasiteettilukuihin Delonin osalta.

- Komissio ei tutkinut huolella tosiseikkoja, koska se katsoi, että aiottu kapasiteetin vähennys vaikuttaisi kilpailuun, mikä tasoittaisi valtiontukien haitalliset vaikutukset. Väitetty kapasiteetin "vähentäminen" riidanalaisessa päätöksessä kuvatulla tavalla ei vaikuta Delonin kilpailukykyyn ja johtaa sitä vastoin tosiasialliseen kapasiteetin lisääntymiseen.
- Kyseiseen tukeen ei liittynyt todellista ja tehokasta kapasiteetin vähentymistä siten kuin synteettikuituteollisuudelle myönnettävää tukea koskevassa säännöstössä⁽¹⁾ sekä EY 87 artiklassa edellytetään.

⁽¹⁾ EYVL 1996, C 94, s. 11.

"Invest" Import und Export GmbH ja Invest Commerce SARL:in 18.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-189/00)

(2000/C 285/29)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

"Invest" Import und Export GmbH, Neuss (Saksa), ja Invest Commerce SARL, Alfortville (Ranska), ovat nostaneet 18.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustaja on asianajaja Rolf Wägenbaur, asianajotoimisto Graf von Westphalen Fritze & Modest, Bryssel (Belgia).

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Jugoslavian liittotasavaltaan liittyvien varojen jäädyttämisestä ja sijoitusten kieltämisestä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1294/1999 liitteen II muuttamisesta 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1147/2000 niiltä osin kuin siinä muutetaan asetuksen N:o 1294/1999 liitettä II siten, että toinen kantaja on liitetty otsakkeen "Ranska" alle ja niiltä osin kuin ensimmäinen kantaja on liitetty otsakkeen "Saksa" alle
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat tuonti- ja vientiyrityksiä, jotka ovat sijoittautuneet yhteisön alueelle. Niiden emoyhtiö on Invest-Import, jonka kotipaikka on Belgradissa. Riidanalaisella asetuksella kantajat on liitetty sellaisten yritysten luetteloon, joiden katsotaan olevan Jugoslavian liittotasavallan hallituksen tai Serbian tasavallan hallituksen omistuksessa tai valvonnassa (asetuksen N:o 1294/1999 2 artiklan 2 kohta⁽¹⁾). Asetuksen 3 artiklan 1 alakohdan soveltamisesta on tuloksena se, että kantajien tilit on jäädytetty Saksassa ja Ranskassa.

Kantajat esittävät pääasiallisesti, että riidanalainen asetus rikkoo asetusta N:o 1294/1999. Komissio on tehnyt kantajien mielestä oikeudellisen virheen leimatessaan kantajat yhtiöiksi tai yksiköiksi, joita hallitus yhtiöiden emoyhtiön välityksellä valvoo, tai väittäessään, että yhtiöt ovat yhteisöomistuksessa. Kantajien emoyhtiö on päin vastoin yhtiön työntekijöiden yksityisessä valvonnassa.

EY 241 artiklan nojalla kantajat tekevät lisäksi väitteen asetuksen N:o 1294/1999, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 723/2000, lainvastaisuudesta, koska näissä säädöksissä kantajien emoyhtiön on virheellisesti katsottu olevan yhteisöomistuksessa oleva yhtiö.

Kantajat väittävät muun muassa, että niiden puolustautumisoi-keuksia sekä suhteellisuusperiaatetta on loukattu. Lopulta kantajat väittävät, että riidanalaisen asetuksen perustelut ovat puutteelliset.

⁽¹⁾ Jugoslavian liittotasavaltaan liittyvien varojen jäädyttämisestä ja sijoitusten kieltämisestä 15 päivänä kesäkuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1294/1999, EYVL L 153, s. 63, sellaisena kuin se on muutettuna 6 päivänä toukokuuta 2000 annetulla neuvoston asetuksella N:o 723/2000, EYVL L 86, s. 1.

Regione Sicilianan 21.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-190/00)

(2000/C 285/30)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Regione Siciliana on nostanut 21.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on

asianajaja Francesca Quadri ja prosessiosoite Luxemburgissa Italian suurlähetystö, 5 rue Marie-Adélaïde.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien

- kumoaa 22.12.1999 tehdyn Euroopan yhteisöjen komission päätöksen ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne kohdistuu valtiontukijärjestelmästä, jonka Italia on toteuttanut EY:n perustamissopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen tukemiseksi, 22.12.1999 tehtyyn komission päätökseen siltä osin, kuin tässä päätöksessä todetaan, että valtiontuki, jonka Regione Siciliana on ottanut käyttöön 27.9.1995 annetun aluelain nro 68 6 §:ssä maatalouden ja kalastuksen alalla toimivien yritysten hyväksi, ei sovellu yhteismarkkinoille, ja näin ollen velvoitetaan Italia keskeyttämään tuen myöntäminen ja poistamaan tuki.

Tässä laissa on käytännössä omaksuttu sellaisenaan maatalouden hyväksi tehtävistä toimenpiteistä 23.5.1991 annetussa aluelaisissa nro 32 säädetty järjestelmä. Viimeksi mainitun lain 48 §:ssä oli säädetty kolmivuotiskautena 1991–1993 luottolaitoksille annettavasta korkotuesta, joka oli käytettävä liikkeenharjoittajille enintään yhdeksi vuodeksi myönnettäviin käyttöluottoihin. Näillä liikkeenharjoittajilla oli oltava kotipaikka Sisiliassa, heidän oli toimittava siellä ja heidän liikevaihdostaan vähintään 70 prosentin oli oltava peräisin sitrushedelmätuotteiden sekä muiden hedelmä- ja vihannestuotteiden myynnistä Sisilian ulkopuolelle. Komissio ei ollut kieltänyt tätä toimenpidettä, kun sille oli siitä ilmoitettu.

Regione Siciliana vetoaa vaatimustensa tueksi lähinnä siihen, että harkintavaltaa on asiassa käytetty väärin, että perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohtaa on rikottu, että perustamissopimuksen 253 artiklaa on jätetty noudattamatta, koska perustelut ovat puutteelliset, ja että luottamuksensuojan ja oikeusvarmuuden periaatteita on loukattu. Kantaja vetoaa varsinkin siihen, että vuoden 1995 lain 6 § ja vuoden 1991 lain 48 § ovat käytännössä samanlaiset. Kantaja väittää, että kun yleinen tukijärjestelmä on kerran hyväksytty, komission ei pitä tutkia erikseen yksittäisiä tukia. Ilmoittaessaan ne syyt, joiden vuoksi 6 §:ää oli pidettävä uutena tukijärjestelmänä, komissio on näin ollen jättänyt ennen kaikkea ottamatta huomioon, mikä on kyseisen säännöksen todellinen sisältö, ja on vain esittänyt erilaisia keskenään ristiriitaisia käsityksiä verrattuna edelliseen päätökseen, jossa tuki oli hyväksytty.

Werner F. Edlingerin 25.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-191/00)

(2000/C 285/31)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Werner F. Edlinger on nostanut 25.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on asianajaja Friedrich Fritsch, Wien.

Kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan

- että Euroopan yhteisöjen komissio on lainvastaisesti jättänyt hyväksymästä kantajan 6.4.2000 ja 22.5.2000 tekemien vaatimusten perusteella päätöstä Itävaltaan kohdistettujen laittomien toimenpiteiden peruuttamiseksi.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on Itävallan kansalainen. Hän kertoo, että kun hän oli saapunut 9.3.2000 Brysselin lentokentälle, eräs taksinkuljettaja kieltäytyi kuljettamasta häntä kaupungin keskustaan. Asia liittyy hänen mukaansa toimenpiteisiin, joista EU:n neuvoston silloinen puheenjohtajamaa Portugal ilmoitti 14 jäsenvaltion nimissä Itävallan hallitukselle. Kantaja väittää, että nämä toimenpiteet olivat yhteisön oikeuden vastaisia. Komission olisi pitänyt perustamissopimusten ”vartijana” tehdä päätöksiä näiden toimenpiteiden peruuttamiseksi. Tämän se oli kuitenkin jättänyt lainvastaisesti tekemättä.

Nuno Antas de Camposin 26.7.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-194/00)

(2000/C 285/32)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

Nuno Antas de Campos, kotipaikka Lissabon, on nostanut 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Carlos Botelho Moniz, Lissabon.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 17.2.2000 päivättyyn asiakirjaan N:o 109172 sisältyvän päätöksen, jonka Euroopan parlamentin puhemies antoi hänelle tiedoksi ja jolla hylättiin kantajan valitus siitä, että hänen vaatimuksensa virkasuhteen lopullisesta päättämisestä oli hylätty
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle kokonaiskorvauksena 500 000 000 Portugalin escudoa (25 000 000 PTE kantajan terveyden heikentymisestä ja 25 000 000 PTE kantajan nimelle ja ammatilliselle maineelle aiheutuneesta vahingosta)
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan kanne koskee 17.2.2000 päivättyyn asiakirjaan sisältyvää päätöstä, jonka Euroopan parlamentin puheenjohtaja antoi hänelle tiedoksi ja jolla hylättiin kantajan valitus siitä, että hänen vaatimuksensa virkasuhteen lopullisesta päättämisestä oli hylätty.

Kantaja väittää, että riidanalainen päätös

- ensinnäkin loukkaa hyvän hallintotavan periaatetta, jota yhteisöjen toimielinten on noudatettava
- toiseksi loukkaa syrjintäkiellon periaatetta
- kolmanneksi sisältää ristiriitaisen lausuman päätöksen perusteena olevista syistä, mikä on ristiriidassa Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 25 artilan kanssa.

Hubert Odinin 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-197/00)

(2000/C 285/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Hubert Odini, kotipaikka Roquefort-les-Pins (Ranska), on nostanut 26.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 29.7.1999 tekemän päätöksen, jossa neuvosto on määrännyt kantajalle Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan f alakohdassa säädetyn rangaistuksen eli viraltapanon ja vanhuuseläkeoikeuden alentamisen kolmanneksella
- kumoaa komission päätöksen, jossa komissio kieltäytyy aloittamasta uudelleen kurinpitomenettelyä
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, oli määrätty tehtäviin Euroopan yhteisön humanitaariseen toimistoon (ECHO). Komissio moittii kantajaa siitä, että hän syyllistyi viranhoidossa tehtyihin vakaviin rikkomuksiin ja budjettihallinnossa ja varainhoidossa tehtyihin vakaviin virheisiin. Kurinpitomenettelyn seurauksena komissio teki riidanalaisen päätöksen, jossa kantajalle määrättiin rangaistukseksi viraltapano ja vanhuuseläkeoikeuden alentaminen kolmanneksella.

Kanteensa tueksi kantaja esittää seuraavat kanneperusteet:

- puolustautumisosoikeuksia on loukattu niiltä osin kuin nimittävä viranomais ei ole noudattanut Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen IX liitteen 7 artiklan 1 kohdassa säädettyä määräaika, niiltä osin kuin kaksi nimittävän viranomaisen jäsentä eivät olleet riittävän tasapuolisia ja puolueettomia ja niiltä osin kuin kantaja ei voinut hyvissä ajoin esittää puolustautumisperusteitaan
- komissio on syyllistynyt ilmeiseen arviointivirheeseen niiltä osin kuin komissio ei ole laillisesti voinut osoittaa kantajan syyksi rikkomuksia samaan aikaan vielä todeten, että ECHO:n entinen johtaja, joka oli kantajan esimies, ei ole laiminlyönyt sääntöjenmukaisia velvoitteitaan
- suhteellisuusperiaatetta on loukattu niiltä osin kuin nimittävä viranomais ei ole ottanut huomioon kantajan omaksi edukseen esittämiä todisteita

Kantaja riitauttaa muun muassa komission päätöksen, jossa se kieltäytyy aloittamasta kurinpitomenettelyä uudelleen kantajaa vastaan. Kantaja väittää, että komission jäsenten kollegiossa tekemä päätös, jossa todetaan, että ECHO:n entinen johtaja ei ollut laiminlyönyt sääntöjenmukaisia velvoitteitaan, on uusi ja olennainen seikka, joka osoittaa oikeutetuksi kantajan uuden hakemuksen kurinpitolautakuntaan.

Agnes Ajourin ja 115 muun henkilön 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-201/00)**

(2000/C 285/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Agnes Ajour ja 115 muuta henkilöä ovat nostaneet 31.7.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, Bryssel.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission tekemät päätökset, jotka koskevat kantajien palkkalaskelmien laatimista syys-joulukuulta 1999;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat, jotka on siirretty hoitamaan tehtäviä eläinlääkinnän ja kasvinsuojelun tarkastus- ja valvontatoimiston toimipaikkaan Dubliniin, riitauttavat heitä koskevat syys-joulukuun 1999 palkkalaskelmat sillä perusteella, että ne on laadittu käyttämällä Irlantia koskevaa korjauskerrointa, joka on vahvistettu ottamatta huomioon elinkustannuksia Dublinissa. He väittävät, että komissio on rikkonut virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 64 ja 65 a artiklaa sekä loukannut yhdenvertaisen kohtelun, uralla etenemisen ja työntekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteita käyttämällä tätä lainvastaista korjauskerrointa heidän palkkojensa laskemisessa.

Mario Costacurtan 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-202/00)**

(2000/C 285/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Mario Costacurta, kotipaikka Luxemburg, on nostanut 1.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Marc Petit, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission 19.7.2000 tekemän nimenomaisen päätöksen, jolla komissio kieltäytyi soveltamasta häneen henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 3 artiklaa;
- päättää kantajan siirrosta työtehtäviin yhteisön ulkopuoliseen maahan henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 3 artiklan mukaisesti siten, että siirto tulee voimaan viimeistään 1.9.2000 alkaen;
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on toimessa Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimistossa, on riitauttanut päätöksen, jolla hylättiin hänen 6.6.2000 tekemänsä pyyntö tulla siirretyksi työtehtäviin yhteisön ulkopuoliseen maahan virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 3 artiklan mukaisesti. Tämä pyyntö hylättiin sillä perusteella, että kantaja ei kuulu edellä mainituksa säännöksessä tarkoitettuun henkilökuntaan.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi siihen, että kyseessä olevalla päätöksellä

- rikotaan henkilöstösääntöjen liitteessä X olevaa 2 ja 3 artiklaa;
- rikotaan henkilöstösääntöjen 2 artiklaa sekä loukataan nimittävien viranomaisten hierarkian ja normihierarkian periaatteita;
- loukataan perustellun luottamuksen periaatetta;
- käytetään väärin harkintavaltaa ja menettelyä ja
- rikotaan henkilöstösääntöjen 25 artiklaa.

RENCO S.p.A:n 3.8.2000 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne**(Asia T-205/00)**

(2000/C 285/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

RENCO S.p.A -yhtiö, kotipaikka Milano (Italia), on nostanut 3.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan.

Kantajan edustajina ovat asianajaja Francesco Apruzzi, Brysseli, ja asianajaja Denis Philippe, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin kirjeessä IMM-2000/3188-JB-pm esitetyn 4.7.2000 tehdyn neuvoston päätöksen ja
- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan kanteen kohteena on Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin kirjeessä (IMM-2000/3188-JB-pm) esitetty 4.7.2000 tehty neuvoston päätös, jolla kieltäydettiin hyväksymästä kantajana olevan yhtiön pyyntöä saada tutustua hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka liittyvät ”Euroopan unionin neuvoston rakennuksissa suoritettavia kunnostus- ja huoltotöitä” koskevaan tarjouskilpailuun (EYVL/S146-107865), jonka ulkopuolelle kyseinen yhtiö on jätetty, osallistuneiden tarjousten arviointiin.

Kyseessä olevan rajoitetun tarjouskilpailun kohteena on neuvoston rakennusten kunnostus-, muuntamis- ja huoltotöiden tutkimisesta, täytäntöönpanosta ja yhteensovittamisesta yleisesti huolehtivan yrityksen valinta.

Kantaja väittää, että tarjousten arviointikomitean tutkiessa tarjouksia on osoittautunut, että kantaja on tarjoutunut suorittamaan kyseiset tehtävät edullisimpaan hintaan.

Kantajana oleva yhtiö toteaa aluksi, ettei neuvoston päätös ole yhteisön viranomaisten vuoden 1992 lokakuussa omaksuman avoimuuspolitiikan mukainen. Lisäksi kantaja täsmentää direktiivin 93/37/ETY⁽¹⁾ 8 artiklan, päätöksen 93/731/EY⁽²⁾ ja tiedonsaantioikeutta koskevien käytännesääntöjen osalta, ettei vastaaja ole osoittanut tarkkaa säännöstä eikä sellaisia suojeltavia intressejä, jotka estäisivät sitä luovuttamasta pyydettyjä asiakirjoja kantajalle. Neuvosto ei myöskään ole perustellut, millä tavoin jokin direktiivin 93/37/ETY 8 artiklassa ja/tai päätöksessä 93/731/EY tarkoitetuista poikkeuksista voisi koskea hallinnollisten asiakirjojen sisältöä.

Siten kantaja ei voi arvioida kyseisen päätöksen lainmukaisuutta eikä tarkastaa, onko hankintaviranomainen noudattanut

riidanalaisista tarjouskilpailua ratkaistessaan niitä edellytyksiä, jotka on asetettu, jotta tarjous olisi sopimusehtojen mukainen.

(¹) Julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/37/ETY (EYVL L 11, 9.8.1993, s. 115).

(²) Päätös 93/731/EY: Yleisön oikeudesta tutustua neuvoston asiakirjoihin 20 päivänä joulukuuta 1993 tehty neuvoston päätös (EYVL L 340, 31.12.1993, s. 43).

Merja Hultin 4.8.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-206/00)

(2000/C 285/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Merja Hult, kotipaikka Howald (Luxemburgin suurherttuakunta) on nostanut 4.8.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat asianajajat Jean-Noël Louis ja Véronique Peere, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen luokitella kantaja palvelukseen otettaessa palkkaluokkaan A7, palkkatasolle 1,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämän asian kantaja on läpäissyt avoimen kilpailun EUR/A/123 ja riitauttaa nimittämistä vastaavan viranomaisen päätöksen luokitella hänet palkkaluokkaan A7, palkkatasolle 1, kun hänet on nimetty ura-alueen A virkamieheksi.

Väitteidensä tueksi kantaja vetoaa

- siihen, että henkilöstösääntöjen 32 artiklan 2 kohdan perustamisvelvollisuutta sekä komission virkamiesten ura-alueeseen nimittämistä ja palkkatasolle luokittamista palvelukseen otettaessa koskevaa päätöstä on rikottu,
- siihen, että on tapahtunut ilmeinen arviointivirhe,

- siihen, että yhdenvertaisen kohtelun, syrjintäkiellon ja oikeusvarmuuden periaatteita samoin kuin hallintotoimien peruuttamiseen sovellettavia periaatteita on rikottu.

Kantaja toteaa, että hyväksyessään kantajan kilpailujen EUR/A/12 ja COM/A/12 kokeisiin valintalautakunnat ovat implisiittisesti hyväksyneet, että hänellä on 20.12.1986 lähtien (päivämäärä, jolloin New Mexicon yliopisto antoi hänelle ”Bachelor of Arts” -arvon) ollut tutkintotodistus, joka oikeuttaa ura-alueeseen A. Komission virkamiesten ura-alueeseen nimitämistä ja palkkatasolle luokittamista palvelukseen otettaessa koskevan päätöksen 3 artiklan ja II liitteen mukaisesti kantajalla olisi näin ollen oikeus 48 kuukauden hyvitykseen sen työkokemuksen vuoksi, jonka hän on hankkinut ennen kuin on aloittanut tehtävänsä A ura-alueen virkamiehenä.

Yhdistettyjen asioiden T-321/94 ja T-343/94⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2000/C 285/38)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtajan 10.4.2000 antamalla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat T-321/94 ja T-343/94, Helmut Rodermann ja Peter Bach vastaan Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 351, 10.12.1994.